

1887-11-21

þý £ ¬ » Å 1 3 ¾ - ± Å . 1 5 1

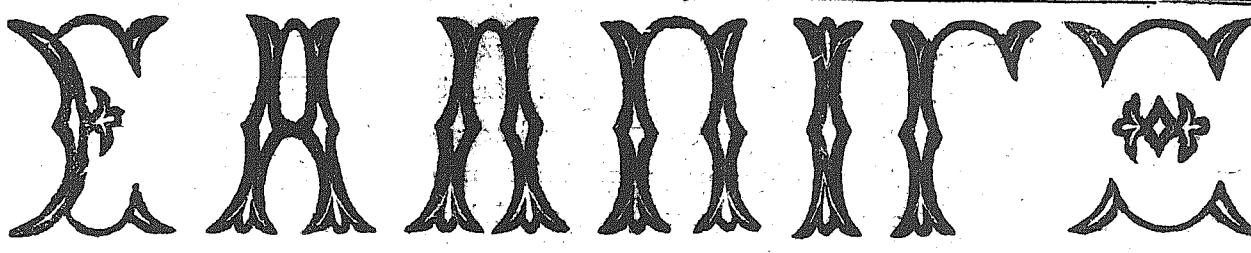
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10361>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ἑτησία
προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν ταῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἔξω-
τερῳ φρ. 15

Καταχωρήσε
προπληρωτέα:
Εἰδοτοί σεις
διατρίβαι κατ' απ.
κοπήν.
Ἄρθρα σύμφωνά τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

'Εκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΘΕΥΔΟΜΕΝ.

Τὰ αἴτια τῆς κακουγίας ἡμῶν, δι-
αφόρως ὑπὸ διαφόρων καὶ κατὰ δια-
φόρους ἐπόψεις ἐξεταζόμενα, ἀποδίδον-
ται εἰς ἀφορμὰς δευτερευούστης καθ' ἡ-
μᾶς σημασίας. Ήμεῖς δὲν ὀκνοῦμεν νὰ
δημογόρωμεν καὶ πανδήμως νὰ κηρύ-
ζωμεν ὅτι κύριον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
αἴτιον τῆς κακοδαιμονίας ἡμῶν εἶναι
ἀδράνεια καὶ ἡ ἀμελητησία ἡ ἀφορνι-
σία καὶ ἡ ἀδιαφορία ὅλων· ἀπὸ μεγά-
λου ἔως μικροῦ, ἀπὸ τοῦ πλουσιωτέρου
μέχρι τοῦ πτωχοτέρου, ἀπὸ τοῦ πλέον
φιλοπάτριος καὶ φιλοπρόσδου μέχρι
τοῦ ἀδιαφόρου καὶ ἀναλγήτου, ἀπὸ τοῦ
πλέον εὐερεθίστου καὶ τὴν φωνὴν ἀνυ-
ψοῦντος ἐν παντὶ ζητήματι, μέχρι τοῦ
ταπεινοῦ καὶ ἀπαθοῦς καὶ ἀμερίμνου.
Οἱοι ἔξισον φροντίζομεν πρὸ ἔργων
τὶς νὰ φανῇ πλειότερον ἀδιάφορος καὶ
τὶς νὰ δεῖξῃ περισσοτέραν ἀναλγησίαν
καὶ ἀμεριμνησίαν, πρὸς δικαιολόγησιν
ἢ τῆς ἀδιαφορίας μας ταύτης ἀμιλ-
λώμεθα τὶς νὰ ἐπιρρίψῃ τεχνικώτερον
τὰς εὐθύνας εἰς πράγματα καὶ εἰς πρό-
σωπα ὅλως ἀνεύθυνα ἡ ἐλάγιστον εὐ-
θύνομενα.

Ίδου τὰ ἀποτελέσματα πολυγρονί-
ου δουλείας! Εθεισθέντες εἰς τὸ νὰ ὑ-
ποκύπτωμεν ἀνευ ἀντιρρήσεως, εἰς τὸ
νὰ δεγχώμεθα τοιάνδε ἡ τοιάνδε μετα-
βολὴν τῆς τύχης μας γωρίς νὰ δυνά-
μεθα οὔτε νὰ γογγύσωμεν ἐλευθέρως,
γωρίς νὰ ἔχωμεν τὸ δικαιώματα οὔτε γὰ
ἀφίνωμεν νὰ ἐκφεύγῃ τοῦ ἔρκους τῶν
διδόντων οὔτε μεμψιδιρία οὔτε καν ἀ-
ναστεναγμὸς, δυσκολευόμεθα ἥδη νὰ ἀ-
πεκδυθῶμεν τὸν παλαιὸν καὶ δεδουλω-
μένον τὸ φρόνημα ἀνθρωπὸν καὶ νὰ ἐν-
δυθῶμεν τὸν νέον τὸν ἀναπεπταμένον
ἔχοντα τὸ φρόνημα καὶ ἐλευθέραν τὴν
συνείδησιν. Η μεταπολίτευσις, δοῦσα
ἡμῖν ἐλευθερίαν λόγου μόνον μεταξὺ ἡ-
μῶν, δὲν ἵσχυσεν εἰσέτι ἵνα δῶ ἡμῖν ἐ-
λευθερίαν ἐνεργείας καὶ πράξεως μετα-
ξὺ ἡ ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων ἡμῶν.
Τούτου λοιπὸν ἐνεκεν, φωναὶ πολλαι
καὶ λόγια πλεῖστα μεταξὺ ἡμῶν, καὶ
ταῦτα μετὰ μεγίστης προσοχῆς ὅπως
μὴ προσκόψωμεν, ἔργα δὲ καὶ ἐ-

νέργειαι, ἀφ' ὧν καὶ μόνων δύναται νὰ
προκύψῃ ὡρέλειαι, μακρὰν πρὸς Θεοῦ
ἀφ' ἡμῶν μήπως προσκόψωμεν,
μήπως καταφωραθῶμεν συνεργοῦντες
ἢ ἐνεργοῦντες πρὸς κατόρθωσιν πράγ-
ματος, ὅπερ τυχὸν νὰ μὴ ἀρέσῃ τοῖς
ἄρχουσι.

Συζήτησις ἡγέρθη περὶ τοῦ τίς ὁ λό-
γος τῆς ὑπάρξεως κακούργων μεταξὺ¹
λαοῦ τιγος καὶ δὲν ἐγείρεται συζήτησις
περὶ τοῦ τίς ὁ λόγος τῆς τοσαύτης νάρ-
κης καὶ ἀδιαφορίας τῆς καταμαστιζού-
σης πᾶσαν τῆς νήσου κοινωνίαν, ἀξιοῦ-
σαν μάλιστα ὅτι στερρῷ τῷ ποδὶ καὶ
ταχεῖ τῷ βήματι γωρεῖ πρὸς τὴν
πνευματικὴν πρόσοδον.

Η Κύπρος φθίνει, κύριοι, εἰς τρόπον
ῶστε οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τοῦτο.
Βελτίωσις πραγμάτων διὰ τοπικῆς ἐ-
νεργείας ἐπεισθῆμεν, πιστεύω, στὶς αδυ-
νατον νὰ ἐπιτευχθῇ. Ὑπὸ πολλῶν ἐθε-
ωρήθη καὶ ὁ τύπος ὑπεστήριξεν ὅτι ἀ-
νάγκη ἀποστολῆς ἀντιπροσωπίας εἰς
Λονδίνον. Τοῦτο πλέον ἔμεινε, καὶ εἰς
τοῦτο πλέον πρέπει νὰ καταφύγωμεν,
ώς ἐν ἐπιστολῇ του πρὸς ἡμᾶς γράφει
καὶ ἀξιότιμος φίλος ἔξι Αλεξανδρείας,
ἀναγνοὺς δσα περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος
ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 145 φύλλῳ ἐγράψαμεν καὶ
συνιστῶν ἡμῖν τὴν ἐπιδίωξιν τῆς πραγ-
ματοποιήσεως τούτου. Πῶς λοιπὸν ἀ-
φίνομεν ἀσυζήτητον τὸ σχέδιον τοῦτο,
πῶς δὲν ἐκφράζεται ἔκαστος περὶ τού-
του ἐλευθέρως; πῶς δὲν συνεργεῖ σύμ-
πας ὁ ἐγχώριος τύπος πρὸς εύδωσιν
τοῦ σχεδίου, ἐὰν καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν
συναδέλφων θεωρῆται λυσιτελές, ἢ πῶς
δὲν ἀντικρούουσιν, ἐὰν θεωρῶσι τοῦτο
μὴ τοιούτον, ὡστε διὰ τῆς συζητήσεως
νὰ προκύψῃ τὸ φῶς, τὸ ὅποῖον ζητοῦμεν
μετ' ἐπικλήσεως πρὸς τὴν Ἀγ. Τριάδα
νὰ προκύψῃ εἰς πράγματα, ἀφορῶντα
σύμπαντα τὸν κόσμον, παραβλέποντες
τὰ πρᾶται μεταξὺ καὶ ἀφωρῶντα ἡμᾶς οὐ-
σιωδέστερα;

Ἀληθεύει δὲ τὰ πράγματα τῆς πα-
τρίδος μας κακῶς ἔχουσιν ἢ ὅχι; Ἐὰν
ὅχι, διατὶ νὰ ἐμπαιχθῶμεν τὸν κόσμον;
Ἐὰν ναὶ, διατὶ δὲν ἐνεργοῦμεν ὡς δεῖ,
παρὰ ἀρκούμεθα εἰς τὰς Ιερέμιάδας

καὶ τὰς ἀτελευτήτους μεμψιμορίας καὶ
τὰ πολυάριθμα οὐαὶ καὶ ἀλοίμονον; Ἐ-
ὰν τὰ βαθαὶ καὶ τὰ φεῦ, τὰ οἴμοι καὶ
τὰ ιάβαλε ἥσαν ἴκανα νὰ βελτιώσωσι
τύχας, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἴ-
δική μας πρώτη θὰ ἐθελτιοῦτο, ἵσως
καὶ περισσότερον παρ' ὅσον ἐπρεπεν.

Άλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔχουμε τόσην ἴ-
σχυν, τὸ δὲ « σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κί-
νει », καίτοι γνωστὸν ὡς πρὸ πολλοῦ
λεχθὲν, οὐδεμίαν ἔχει πέρασιν, θεωρεῖ-
ται δὲ παρ' ἡμῖν ὡς μῆθος ἀμοιρός ση-
μασίας.

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν ὅτι διὸ
μόνης τῆς ἀποστολῆς ἀντιπροσωπίας ἐν
Λονδίνῳ δυνάμεθα νὰ κατορθώσωμεν τι.
Οὕτω φρονοῦμεν καὶ θὰ φρονῶμεν μέ-
χρις ὅτου πεισθῶμεν περὶ τοῦ ἐναντίου.
Δι' ὑπομνημάτων οὐδὲν κατωρθοῦμεν
διοτε εἰς αὐτὰς η σκαντησίας κατηγήσε-
τυπικὴ. « Γυρίσατε τὸ φύλλον καὶ ἔχε-
τε τὴν ἀπάντησιν » θὰ ἀκούσωμεν. Α-
ναγνώσατε ὅπισθεν τῶν τόσων ὑπο-
μημάτων, ἀτινα κατὰ καιρούς ἐστεί-
λαμεν, καὶ θὰ εὑρητε τὴν ἀπάντησιν δι-
σσα ἄλλα θὰ στείλωμεν ἐν τῷ μελ-
λοντι.

Πλὴν τίς ὁ ἐνεργήσων; Ἐδῶ εἶναι τὸ
ζῆτημα. Καθεύδομεν ἀπαντες προκει-
μένου περὶ ἐνεργείας, μέχρις ὅτου μᾶς
δοθῇ ἀφορμὴ νὰ ἀναπτύξωμεν διὰ λό-
γων μόνον καὶ διὰ φωνῶν τὴν μεγά-
λην φιλοπατρίαν μας καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς
πατρίδος ζῆλον καὶ φροντίδα μας.
Τοιοῦτοι εἴμεθα, ἀναμένοντες τὴνθω-
ματουργὸν δύναμιν ἐξ ὕψους πρὸς
βελτίωσιν τῆς τύχης μας, ἐνῷ δὲν
ἀγνοοῦμεν ὅτι πρὸ πολλοῦ αὔτη, (ἡ
θαυματουργὸς δύναμις), ἐκλεισε τὰς
πρὸς τὴν γῆν θύρας της. Πεῖσοι ὅμως
πρέπει πρωτοβουλῶς νὰ ἐνεργήσωσι;
Καθ' ἡμᾶς ἡ τιμὴ αὐτῆς ἀνήκει εἰς τοὺς
βουλευτάς. Άφοῦ προτυμημένως ἀν-
ταλλάξωσι τὰς γηώμας των, συνεγγο-
γθῶσι καὶ ἐγκρίνωσι τὸ πρᾶγμα, γὰς
προσκαλέσωσιν ἔκαστοι εἰς τὴν πρω-
τεύουσαν τοῦ διαμερίσματος τῶν ἐκ-
λογέων τῶν συνέλευσιν διὰ νὰ συζητη-
θῇ καὶ ἀποφασισθῇ τοῦτο. Ἐὰν ἐγ-
κρίνωσι λέγομεν τοῦτο, ἀλλ' ὅφε-

νοι νὰ λάβωσιν ὥπερ ὅπερ ὅτι ἡ ἰδέα της ἐμεινακένθη πλέον καὶ ὅτι πᾶσα ἐκ λέρους τούτων οἰωνῆς ἀποδοκιμασία δὲν ἀπαιλάττει τούτους τῆς μοναρχίας ὅτι σύδεν ἐνήργησαν, ἀյρίσις ὅτου καταστήσωσι γνωστοὺς τοὺς λόγους τῆς ἀποδοκιμασίας.

Η Α. Βέζογκότης ὁ Μέγας Αρμοστής, (εἰς ὅντες εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἀρμόδιες τῇ ἀληθείᾳ μία λαμπρὰ ὑπόδογχη κατὰ τὴν ἐπάνοδὸν τοῦ), ἔγνω ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ διοικητικῇ πείρᾳ του ὅτι, ὅγι μόνον διπρὸς τὴν τουρκίαν φόρος, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πλημελλῶντα ἔγγοντα ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ δέονται τροποποιήσεως, ἵδιον δὲ ὅτι ἐπελάθετο ἐνεργειῶν παρὰ τῇ κεντρικῇ κυβερνήσει. "Ἄσ μη μᾶς ἀπελπίζῃ ἡ ἀποτυχία ἐκείνου, διότι ἐκεῖνος, πρῶτον μὲν ὠμηλησεν ἡ ἐνήργησεν ὡς ὑπάλληλος τῆς Κυθερνήσεως, καὶ δεύτερον ὠμηλησε περὶ ζητήματος τοῦ ὅποιου ἡ λύσις εἶναι δύσκολος πρὸς τὸ παρόν, διὸ καὶ τοιαύτην ἀπάντησιν ἔλαβεν. "Ἄσ μη ἀμφιβάλλωμεν ὅτι τὰ δίκαια καὶ εὐλογα παράπονά μας θὰ υἱοθετηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ φιλελευθέρων" Ἀγγλῶν καὶ ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ ἔχωμεν ἐκεῖ ὑπερμάχους τοῦ δικαίου μας. Μὴ καθεύδωμεν πρὸς Θεού. Η ἀκινησία τῆς θάνατος ἡ κίνησις εἶναι ζωή.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ.

Πρὸς τί τὰ τόσα κλαύματα καὶ οἱ ὀδυρμοί, αἱ ἐλεεινόλογίαι καὶ τὰ παράπονα τῶν νησιωτῶν ἡμ' ὧς ὑπερμεσώση ὁ Νοέμβριος ἀνθρόχος; Ποῦ λοιπὸν ὁ γειργικὸς πλεύτος τῆς νήσου; Ἀπὸ τί πάσχει ἀμέσως ὁ Παράδεισος τῆς Ἀνατολῆς, τοῦ ὅποιου τὴν ῥοδίνην καὶ ἀνθρόπων θέσιν μετὰ σόμρου διασταλπίζουσιν ἀνὰ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου οἱ πρακτικοὶ ἀρχοντές μας, οἱ καὶ τὰ ὑποδήματα καὶ τὰ ἐνδύματα καὶ τὰ σρώματα καὶ τὰ ἀλευρα καὶ τὰ διάφορα στιά τῶν πτωχῶν νησιωτῶν, ἐν ἐλλείψει παντὸς ἀλλοῦ, πωλοῦσιν ἀνοικτειρμόνως; σκληρῶς καὶ ἀπανθρώπως πρὸς συλλογὴν τοῦ φόρου; Ποῦ, εἰς ποιὸν μέρος τῆς φαντασικῆς Κύπρου τῶν ὑπάρχει ἡ εὐπορία ἀφοῦ οἱ Κύπροι τρέμουσι μὴ τοὺς καταλάβῃ χρόνος δυσυχής; Ἐκ τοῦ πολλοῦ λοιπὸν πλούτου των δὲν ἔχουσιν ἀποθηκευμένον ἐκ προηγουμένων χρόνων, εύτυχῶν καὶ ροδίνων καὶ ἀνθρώπων καὶ πλουσίων, δὲν δύνανται νὰ διατηρηθῶσιν ἐπὶ ἐν ἀφρόφορον ἔτος, παρὰ ἐναγνώνιως ἔχουσι τὸ βλέμμα προσηλωμένον εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ δέονται μετὰ δάκρυών την ὄβρεῖην; Εἰναι δέ τοι διάφοροι μας δὲν πραγματιώνται ἀγνοίαιν ἀνεμφιβόλως μένουσιν τὸν ἔννεον πρὸς τῆς φιληράστατῆς προηγματικότητος. Εἰναι ἡγε καὶ αὐτοὶ ἀνθρώποι πρέπει ἐξάποντος νὰ θλιβῶνται πρὸ τῆς ἀπαισίου τάντης εἰκόνος ἢν δὲν ἔδημοιοργηταν οἱ ἴδιοι ἀρέσκονται δ-

μας εἰς τὸ γὰρ ἔγωπον αὐτὴν κεκαλυμμένην διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν καὶ λίνης ζωγράφων. Δὲν τὴν ἔδημοιοργηταν οἱ ἴδιοι; καὶ λοιπὸν ποιεῖ; Δὲν τὴν ἔδημοιοργητε τὸ ἀτένιθρωπον ἐκεῖνο τῆς ἀγροτωπολησίας ἔγγρωρα, τὸ ὅποιον δικιμονίος καὶ Ιουδαικὸς νοῦς ἔδημοιοργητε καὶ δυνάμει τοῦ ὅποιου εἰς κύριοις ἐπιλέγουσιν ὡς ἀλλοι Εἴλωτες πρὸς τὸ γὰρ τρέφωνται εἰς κύριοις καὶ οἱ περίοικοι; Δὲν τὴν ἔδημοιοργητε τὸ ἀναθεματισμένον ἐκεῖνο γρατίον, τὸ ὅποιον μαῦρος "Ἄδης ἔδημεσε καὶ δὲ Σατανᾶς τῆς Κύπρου ἐκύρωσε, δυγάμει τοῦ ὅποιου καταπιέζεται καὶ ἐκμιᾶται ὁ δυτικὴς Κύπροις δηπως ἐπικρέτη καὶ τὴν ἀπληγὴν τοῦ παυράγου "Ἄδου νὰ κορέσῃ καὶ τὸ εὐγενές φιλάνθρωπον καὶ γριζιανικὸν ταμείον νὰ διατηρηθῇ ἐτον τὸ δυνατὸν ἀπρόσθλητον;

"Ω! "Αγγλοι! "Αγγλοι! Εἴλη ησθε ἀνθρώποι, συγκινούμενοι εἰς τὰ παθήματα τῶν όμοιων σας ἀνθρώπων, ἀλλαγὴ θέσιν οὐκ κατείγετε ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Κυπριωτῶν. Πλήρη... "Ἄς ἴδωμεν τέλος πάντων. Ἐλπίζομεν ἀκόμη καὶ, "Ἐθεώρουν τὸν ἀτελῆ ἐπιτιρύμενον καὶ ὑπερυψώμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου καὶ ἐπεράφηγη καὶ οὐκ εἶδον αὐτὸν καὶ ἐζήτησε αὐτὸν καὶ οὐγι εὑρέθη δ τόπος αὐτοῦ." Ἔνω, "Ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος."

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἄφοις ὁ τύπος διετύπωσε τὰ κατὰ τῆς ἀνομέριας παράπονά του, δὲν ἐδύνατο νὰ γείνῃ ἀλλως ἡ ἡτο βρέξῃ. Τί δὲν κάμνει ἡ δυοφωνία! Τέλος πάντων ἐπαρηγορήθησαν δλίγον οἱ δυστυχεῖς γεωργοί μας καὶ δλοι οἱ κύπριοι. Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀπὸ πρώτας μέργρις ἐπέρερας καὶ καθ' ὅλην σγεδὸν τὴν νῆσον ἔσρεγεν. "Ωστε ἔδραμον καὶ πάλιν οἱ γεωργοί εἰς τὰ πεφιλημένα ἀροτρά των. Καθ' ὅλην τὴν ἔδημοράδα μεγίστη ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἀτυμόσφαιραν διάθεσις πρὸς βροχὴν, σύννεφα καὶ νέφη ἐσγηματίζοντο ἀμέτως, ἀλλὰ σφοδροὶ καὶ ἔηροι βορειοδυτικοὶ ἀνεμοι ηγείροντο εύθυνος καὶ ἀπερρόφων πᾶσαν ὑγρασίαν, οὕτω δὲ ἐν διαστήματι δλίγων στιγμῶν δ οὐραγὸς ἐκαθαρίζετο καὶ ἐπηργυροῦντο. Ἐλπίζομεν δυμως καὶ πάλιν, ἀφοῦ τοιαύτη διάθεσις πρὸς βροχὴν ἐκδηλοῦται συγκάντης.

Τὸν δὲ ἐπιστολῆς ἐρωτησαντα ἡμᾶς ἀνώνυμον συμπολίτην ἀν ἀληθεύη ὅτι τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον, χάριν τοῦ γὰρ πληρώση τὸ παλαιόν γρέος συντομώτερον καὶ νὰ ἀρέσται τοῦ περὶ τοῦ νεροῦ τῆς Μαχυρομάτας ἔργου, ἀπεφάσισε νὰ κλείσῃ τὸ Νοσοκομεῖον καὶ νὰ πάυσῃ τὸν καθαρισμὸν καὶ τὸν φωτισμὸν τῆς πόλεως, εἰμεθα εἰς θέσιν νὰ διαφωτίσωμεν ὅτι τοιαύτη ἀπόφασις ὑπὸ τοῦ Δημοτοῦ. Συμβούλιον δὲν ἐγένετο, καθόστον μάλιστα τὸ διὰ τοῦ μέσου τού-

του ἔξοικονούμενον ποσὸν εἶναι ἐλάχιστον.

Πίστες ἐκεῖνον δὲ τὸν γράψαντα πρὸς ἡμᾶς ὅτι ἀνάγκη τὸ Δημαρχεῖον νὰ ἐπιβλέπῃ καὶ διὰ τὰ νοθεύμενα πράγματα καὶ μάλιστα τὸν καφέν, λέγομεν ὅτι ἔχει μέγα δίκαιον. (1) πωλούμενος εἰς τὴν ἀγορὰν κοπανισμένος καρές φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι ἀλλο παρὰ στραγάλων (κουδαμένος) τούλαγιστον ἀν ησαν βαλάνια ἢ κριθάρι εἶναι αὐτὰ καπάπως δυναμωτικά, ἀν ἔβαλαν σκοπὸν οἱ καρεπελοί νὰ μάζευμασιν. "Οτον δ' ἀροσῆ τὸ κρασί ὅτι εἶναι νερό, τότον τὸ καλλιτερον, νὰ μὴ κτυπᾷ τὸν κεφαλήν.

* * *

Καθ' ἀκ Λευκωσίας γράψαντις ἡμῖν ἡ βρογὴ ἤρεται καὶ ἐκεῖ τὴν 9 π. μ. τῆς πκρελθ. Κυριακῆς καὶ διήρκεσε σγεδὸν μέγρι τῆς ἐσπέρας κατὰ διαλείμματα, πλὴν τόσον λεπτὴ ἦτο, ὥστε αἱ γολέτραι σγεδὸν δὲν ἔτρεζην, καὶ ἡ σκόνη μόλις ἐκάθισε, διότι μετὰ 2 ἡμέρας ἤγειρετο πάλιν ἡ αὐτὴ σκόνη. Τοιαύτη ἦτο ἡ βρογὴ καὶ εἰς τὰ πέριξ τῆς Λευκωσίας ἐν διαστήματι 3-4 ὥρων ὡς ἐπληροφορήθημεν. Στερούμεθα εἰσέτι πληροφοριῶν ἐξ ἀλλων μερῶν τῆς νήσου περὶ τῶν βρογῶν δια νὰ δυνηθῶμεν ἡδεαν ἀκριβῆ κατὰ πόσον ἐξηλθομεν τῆς δεινῆς θέσεως πρὸς τὸ παρόν τούλαγιστον. Κατὰ τὰ δρεινά μέρη καὶ διάσιας τὰ τῇ Λευκησσῷ γειτνιάζοντα, αἱ βρογαὶ ησαν ἀρκεταὶ καὶ ραγδαῖαι ὡς ἐμάθομεν, ἐνῷ παντού σγεδὸν αἱ βρογαὶ ησαν ησυγκαί, ἀνευ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν, καὶ σγιραῖαι.

* * *

Χωρικός τις ἐκ τοῦ γωρίου Βάβλας (ἐπαργίας Λάργακος) Χρηστοφῆς δηνομαζόμενος ἡλθεν ἐνταῦθα νὰ πωλήσῃ κομανδαρίαν, ἐνῷ δὲ ἔτρωγεν εἰς τὸ ζενοδοχεῖον προσελήκηθη ὑπὸ ἀποπληξίας καὶ ἐπέμφθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Καὶ αἱ φαίνεται ὅτι η θέσις του δὲν εἶναι καλή. Χθὲς διετάγθη ἡ πρὸς αὐτὸν μετάδοσις τῶν ἀγράντων μυστηρίων.

Κύριε συντάκτα τῆς «Σύλλιγτος»

Νὰ ἐπαινεθῶσι καὶ ἀλλαι πόλεις ὅτι ἔχουσι Μητροπόλεις ἀλλὰ πρώτη δικαιούται νὰ ἐπαινεθῇ ἡ Αεμησσός. Μητρόπολις, δηλαδὴ μήτηρ τῆς πόλεως, ἤγουν μήτηρ τῶν πτωχῶν, καὶ δύμας πτωχός τις καὶ ἐλεεινὸς χριστιανὸς δρούσσος, ἀφιχθεὶς προχθές εἰς Λευκησσὸν μετὰ δύο τρία ξενιά, ἀφιχθεὶς προχθές εἰς Λευκησσὸν μετὰ δύο τρία ξενιά, ἐζήτησε καταφύγιον εἰς τὴν Μητρόπολιν μας διὰ νὰ κοιμηθῇ μόνον κύριε Συντάκτα νὰ κοιμηθῇ μόνον, καὶ δύμας τί νομίζετε; ἐδιώχθη· ναι, φίλε συντάκτα, ἐδιώχθη καὶ

